

De Kundl Klamm

Gemakkelijke wandeling door de goed toegankelijke Klamm

(De Kundl Klamm is van 2007 tot mei 2009 gesloten geweest na een dodelijk ongeval. Er zijn nieuwe beveiligingen aangebracht tegen omlaagvallende stenen en nu dus weer toegankelijk. In 2010 wordt de Klamm omgebouwd tot 'Erlebnisklamm' en zal er dus veel wijzigen).

Van al die schitterende kloven in Oostenrijk, is dit de meest gemakkelijk te lopen Klamm die wij tot heden zijn tegengekomen. Ook voor mensen die wat moeilijker lopen of gebonden zijn aan bijvoorbeeld een rolstoel, is een wandelingetje hier goed te doen.

Aan de secundaire weg tussen Wörgl en Innsbruck is het dorp Kundl al snel gevonden, vlakbij de afslag Wörgl-west aan wegnummer 171.

In het dorp is de Klamm goed aangegeven en bij de ingang vinden we een ruime parkeerplaats. De wandelschoenen kunnen aan.

De weg in de kloof is halfverhard, breed en goed onderhouden. Het gaat slechts heel licht stijgend omhoog en is daarmee voor iedereen toegankelijk.

De eigenlijke ingang is een fraai overdekte brug over de beek. Vanaf de brug is er een mooi 'uitkijkje' in de kloof, met op de linkeroever het mooi aangelegde wandelpad. Een brede waterval maakt het beeld compleet.

Aan het begin van de dag of later in de middag ligt het pad grotendeels in de schaduw. Dus een prima bestemming bij zeer warm weer. Rond de middag is er ook regelmatig een stuk pad te lopen in de zon. Dat wil zeggen, alleen de 2km lengte van de kloof. Daarna is het alpenweiden en dus vol in de zon.

De kloof is in het eerste deel nog breed. Wel gaan de wanden aan beide zijden al recht omhoog. Al snel zien we dan ook boven ons allerlei betonnen constructies om vallend gesteente tegen te gaan.

Verderop komen twee stromen bij elkaar en zijn er allerlei sluisachtige constructies aangelegd waar het water tussendoor kolkte. De hoge kademuur biedt geen mogelijkheden om bij het water te komen. Het zou hier best ook eens gevaarlijk kunnen zijn aan het water, indien de sluis wordt geopend.

Wij hebben al eens nare ervaringen gehad in een gelijksoortig geval bij Braz, waar we ons zelf nog net hebben kunnen redden, maar een deel van de bagage inmiddels wel in de Noordzee zal zijn aangekomen. Boven de sluis zijn er wel mogelijkheden de voeten te verkoelen.

Waar de kloof steeds smaller wordt en er geen ruimte is om het pad breed te houden, is de weg dwars door de rotsen gekapt zodat een tunnel is ontstaan. We lopen erdoor en zien dat de kloof al weer breder wordt.

Nu zijn er wel verschillende plaatsen waar we even aan het water kunnen zitten en dat doen we dan ook graag op deze zeer warme dag.

De Kundl Klamm is zeker een mooie kloof, maar voor ons doet het achteraf niet voldoende uitdaging. De route tot het eindpunt is 7KM, de eigenlijke kloof slechts 2km. Het brede en vlakke pad is voor meer ervaren lopers wel erg eenvoudig.

Wie het wat avontuurlijker zoekt, zou beter de niet ver hiervandaan liggende [Wolfsklamm](#) kunnen proberen.

Wij besluiten de kloof uit te lopen en dan door te gaan richting het Mühlthal, om zo onze wandelmiddag wat te verlengen.

Aan het einde vinden we een gepleisterd huisje en een groot bord waarop staat 'Bummelzug Station Mühlthal'. Een toeristisch treintje brengt hier toeristen vanuit het Mühlthal naar toe om in de kloof te lopen. Voor gasten uit dit dal zeer begrijpelijk.

Om vanaf daar naar de ingang van de kloof in Kundl te komen, betekent een flinke autorit. Het treintje wordt dan ook goed benut.

Net als wij arriveren, is er ook een grote groep Duitsers afgeleverd. Na een praatje leren we dat het allemaal 65+ers zijn, die een gezamenlijke reis ondernemen en allerlei wandelingen maken.

Ze maken een grote kring en doen eerst verschillende rek- en strek oefeningen, voor ze de aanval op de kloof inzetten.

Extra versterking is er in de vorm van Schnapps dat de kring rondgaat. De oudjes zijn flink rumoerig en hebben het schijnbaar prima naar de zin. Wij bekijken het tafereeltje van een afstand.

Dan verlaten we de kloof en komen al snel op een smalle asfaltweg richting het Mühlthal.

Het heerlijke weggetje slingert tussen prachtige alpenweiden door, maar wel vol in de brandende zon. Het asfalt is dan ook tamelijk heet aan de voeten. Vooral voor onze hond Reni met haar buik op slechts tien centimeter van het hete asfalt is het al snel te veel. We laten haar zo veel mogelijk door de berm lopen en voorzien het beestje regelmatig van wat extra water.

Zodra we Mühlthal zien, keren we op onze schreden terug. Weer via de kloof, die nu veel meer schaduw voor ons in petto heeft.

We zouden verder kunnen gaan van Mühlthal naar Oberau, om dan via Zauberwinkel terug naar Kundl te lopen, maar tot aan Zauberwinkel is het alleen maar asfalt. Bij Zauberwinkel is dan weer een bospad naar Wörgl te vinden. Al dat hete asfalt gaat Reni vandaag niet volhouden.

Conclusie: De Kundl Klamm is mooi, maar het vlakke wandelpad is alleen geschikt om er even rustig te kuieren. Kinderen zullen deze wandeling saai vinden. Die hebben vaak meer belangstelling voor smalle padjes en wat klauterwerk.

Wie iets meer uitdaging zoekt, kan dan ook beter kiezen voor de [Wolfsklamm](#) bij Stams of een andere prachtige route die we hebben gelopen vanaf [Zauberwinkel](#).

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |